

✦ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 19. ЈУН 2022. ❧ БРОЈ 146. ❧ ГОДИНА IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SVTROJICA.MELBOURNE [СВТРОЈИЦАБРАНЗВИК](https://www.youtube.com/channel/UC...) [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА СВИХ СВЕТИХ 19. ЈУН ПРЕП. ВИСАРИОН, ПРЕП. ИЛАРИОН НОВИ ПЕТРОВСКЕ ПОКЛАДЕ	НЕДЕЉА 1. ПО ДУХОВИМА Јеванђеље на Јутрењу: Мт. 28,16-20; Лит. Јевр. 11,33; Јев. Мт. 10,32-33 и 19,27-30
ЧЕТВРТАК, 23. ЈУН	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ 19ч
СУБОТА, 25. ЈУН	ВЕЧЕРЊЕ 19ч
НЕДЕЉА, 26. ЈУН	ЈУТРЕЊЕ 9ч ❧ ЛИТУРГИЈА 10ч

НЕДЕЉА ПРВА ПО ПЕДЕСЕТНИЦИ - НЕДЕЉА СВИХ СВЕТИХ

Недеља свих светих је прва недеља после Свете Педесетнице (Духова), посвећена свим светима, као „жетве Духа Божијега“ и „плодова Божанствене благодати“ која је послата људима на дан Педесетнице. Пошто немају сви канонизовани свети своје дане одређене за празновање у календару, а поготово што се не знају имена свих оних које је Господ прославио, Црква је установила овај празник.

Још у време Св. Јована Златоустог, славила се успомена Свих Св. мученика у недељу после Духова. Из једне песме преподобног Јефрема Сирина види се да се успомена на Све свете празновала 13. маја, а из једног слова цара Лава VI Мудрог (886—912), види се да се успомена на Све свете празновала после Недеље свете Педесетнице. У служби овога дана и синаксару набрајају се по рангу сви свети: праоци, патријарси, пророци, апостоли, мученици, свештеноначалници, свештеномученици,

преподобномученици, преподобни, праведни и цео лик светих жена.

Овим празником завршава се период Цветног триода и почиње обично раздобље године, када се богослужење обавља према Осмогласнику и Минеју. Од понедељка после Недеље свих светих почиње Петровски или Апостолски пост, који служи као припрема за велики празник у част светих и првоверховних апостола Петра и Павла 29. јуна/12. јула.

После Педесетнице, све недеље, то јест сви недељни дани, означавају се редним бројевима, почев од прве (Недеље Свих Светих), па

закључно са тридесет другом. У складу са овим рачунају се и ступови васкрсних јутарњих Јеванђеља и ступови гласова Осмогласника. Ступ (столп) Јеванђеља почиње од Недеље свих светих, када се на јутрењу чита прво јутарње васкрсно Јеванђеље. Али ступ гласова Осмогласника

почиње следеће, друге недеље. За ту недељу одређен је први глас, а друго Јеванђеље. Даље све иде по реду. Почев од Недеље свих светих, катавасија је „Отверзу уста моја...“

Саж̃ СПЦ

ПЕТРОВСКИ ПОСТ

Петровски пост почиње сутра, а увек после Недеље Свих Светих траје ди Петровдана, 12. јула. Петровдан је у уторак ове године и тога дана се не пости, али ако Петровдан падне у среду и петак онда је то обавезан пост.

ПРВА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА

А ВЈЕРА ЈЕ ОСНОВ СВЕГА ЧЕМУ
СЕ НАДАМО, ПОТВРДА СТВАРИ
НЕВИДЉИВИХ (ЈЕВ. 11, 1).

У истину, без вере ништа не бива. Само онај човек који веру има, гради своју будућност на сигурним темељима. Његова зграда биће солидно саграђена. Његов пут је јасно одређен и његове стопе су избројане. Онај, пак, који нема вере, гради своју будућност на несигурним темељима, на песку. Због тога његова грађевина има напуклине и прети да се сруши свакога момента.

Сваки, па и најмањи, детаљ животни неодвојиво је везан за веру или условљен вером. Човеку је заиста тешко да се одржи на животном путу без вере. Ми у Цркви верујемо да Бог даје веру људима на дар приликом њиховог стварања. Није ми јасно како присуство вере тумаче неверници, али нема сумње да се и они штедро служе вером. Без вере човек не би могао да функционише. Да не верује да ће стићи до тачке 2, човек никада не би напустио тачку 1. Ако се посматра историја човечанства у ретроспективи, лако је уочити да су се сва велика дела великих људи постигла њиховом вером у успех неког од подухвата које су предузимали. Нарочито су велики успех постигли људи који су имали безусловну веру у Бога. Од Авеља, Ноја, Јова, Авраама, Јакова, Мојсија па великих пророка и царева, апостола и мученика и исповедника вере Христове, сви су они, недвосмислено, сведоци чињенице да је вера основна потка, основни темељ, не само човековог успеха, него, што је још важније, истинског живљења по Богу и са Богом.

Мислим да не треба много мудрости па да човек схвати да онај, који данас жели да се попне на највишу тачку овоземаљску - Монт Еверест, мора да има чврсту веру

да ће успети у својој мисији. Ту своју веру у успех човек добије од Бога, а жеља за доказивањем помаже му да јача веру у успех и да, у потпуном убеђењу да ће стићи до циља, без обзира на препреке, он корача снажно напред и постиже циљ. За свакога од нас, наша вера у Бога је Монт Еверест, у неком смислу. Наша вера у Бога треба да нас доведе у реално заједништво са Њим у Вечном животу. Када је овоземаљска планина, Монт Еверест, у питању, само један мали број људи одлучи да савлада неприлазе и препреке које се крију у недрима ове планине. Када је вечност у питању, на тај изазов су позвани сви рођени од жене. Сваки човек позван је да дође у "познање истине". Сваком човеку Христос је отворио врата неба и сваког човека Господ очекује да закуца на врата Његова. Они који се пењу на Монт Еверест, овоземаљски, треба да спакују разне ствари које ће им се у датом моменту наћи при руци и омогућити успешно пењање. Храна и вода су незаобилазни у овој припреми.

ПУТНИЦИ ЗА НЕБЕСКИ
ЕВЕРЕСТ, ТАКОЂЕ, МОРАЈУ ДА
СЕ ПРИПРЕМАЈУ. ХРАНА И
ПИЋЕ У ОВОМ СЛУЧАЈУ СУ
ДУХОВНИ.

Њихова добра дела постају гаранција њиховог успешног пењања. И, као што неће сви, који покушају да се попну на Монт Еверест, имати успеха, слично је и са пењањем у небески Еверест.

Они који не понесу довољно духовне хране застаће негде на путу. Неће имати довољно уља у светилкама њиховим, а по мраку се тешко налази пут.

О значају вере говори лепо Апостол Павле у посланици Јеврејима: "А без вјере није моћуће ујогити Боју; јер онај који љрилази Боју, треба да вјерује да Бој љосћоји и да Он наираћује оне који ља шраже" (Јев. 11, 6). Значи, није исто

веровање у успех у нечему без Бога или веровање у успех са Богом. Само они који верују у постојање Бога бивају награђени коначним и победничким венцем. Извесни људи, који не верују у Бога, могу да остваре овоземаљске успехе, чак и да стигну до Монт Евереста, али, нажалост, људи без вере постижу свој успех само овде на земљи, а то за психо-физичко биће, од Бога створено по Његовом лику, није довољно. "Узалуд је човеку ако цео свет задобије а души својој науди", речено је у Књизи Живота.

У прву недељу после великог догађаја у Цркви, Силаска Светог Духа на Апостоле, наша Света Црква помиње Све Свете. Сећамо се ове недеље свих Светитеља Цркве Божије, оних чланова Цркве који су својим животом и радом допринели да се Црква успостави на свим меридијанима ове планете, да се одржи у чистоти кроз бурне векове и таласање разних непогода и да настави успешно своју спасавајућу мисију. Ми се сећамо ликова Свих Светих са посебном благодарношћу Господу, који их је подржао и, на крају, прославио "венцем славе који не вене". Ми смо сви позвани да постанемо свети, да се усавршавамо, да бринемо о дару вере који смо од Господа добили, јер то је пут ка светости. Сећајући се Светитеља ми се тиме опомињемо да је светост могућа и за нас и да је потребно да одговоримо на позив Христов и кренемо у журбаним корацима ка Њему.

Господе Исусе Христе, Сине Бога Живога, који си нам послао Духа Светога од Оца, "који од Оца исходи и који се са Оцем и Сином заједно поштује и слави", дај нам мудрости да се наоружамо благодатима вере и да успешно завршимо наше пењање ка небеском Евересту, тамо "где нема бола, ни туге, ни уздисаја". Амин.

Проша Милораг Лончар

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН – 19. ЈУН

НЕ ГОВОРИ: ВРАТИЋУ ЗЛО.
ЧЕКАЈ ГОСПОДА, И САЧУВАЈТЕ
ТЕ (ПРИЧЕ СОЛ. 20, 22)

Не свети се; не врађај зло за зло. Доста је зла од суседа твога; ако му ти вратиш зло за зло, удвостручићеш зло у свету; ако ли му не вратиш,

оно још може покајањем сагорети своје зло; и тако ћеш ти трпљењем и праштањем смањити зло у свету.

Не свети се; не врађај зло за зло; чекај Господа. Он види и памти, и у своје време узнаћеш и ти и твој злотвор, да Господ види и памти. Питаш се: шта сам учинио тиме, што нисам вратио зло за зло? Учинио си најмудрије дело што си могао учинити у даном случају, наиме: уступио си своју борбу Јачем од себе, и Јачи ће се победоносно борити за тебе. Ако ступиш у борбу са злотвором, можеш бити побеђен. Но Бог не може бити побеђен. Уступи, дакле, своју борбу Победоносном и Непобедивом, па стрпљиво чекај.

Научи се од малог детета: када дете мало буде нападнуто од неког у присуству свога родитеља, оно не враћа напад нападом него гледа у родитеља и плаче. Оно зна, да ће га родитељ заштитити. Како ти да не знаш оно што мало дете зна? Твој небески Родитељ је непрестано крај тебе. Зато: не свети се; не врађај зло за зло; него у Родитеља и плачи. Само тако осигураћеш победу себи у сукобу са злим људима.

О Господе свесилни, који си рекао: Моја је освета, заштити нас свемоћном руком Твојом од неправедника, и уздржи нас од освета. Усаветуј нас Духом Твојим Светим, да је веће јунаштво отрпети него

осветити се. Теби слава и хвала ва-
век. Амин.

**Св. Владика Николај
Пријрема Милош Ристић**

THE PROBLEM OF EVIL

DARKNESS DOES NOT EXIST IN
ITS OWN RIGHT

Our Orthodox Christian theology
views evil not as a primeval essence

that is co-eternal and equal to God, but rather a falling away from good. Evil does not exist in and of itself, and was not created by God. Our Orthodox Church rejects the Gnostic teaching that the entirety of being is made up of two realms which have forever existed together: the kingdom of light, and the kingdom of darkness.

This darkness does not exist in its own right, but is simply the absence or lack of light. Evil, according to Saint Basil the Great, „is not a living and animated substance, but a condition of the soul which is opposed to virtue and which springs up in the slothful because of their falling away from Good. Do not, therefore, contemplate evil from without; and do not imagine some original nature of wickedness, but let each one recognize himself as the first author of the vice that is in him“.

Nothing is greater than God, including evil, and evil results when the free will of God's creation is directed against God and thereby engenders evil. This is precisely what happened when the light-bearing morning star (Lucifer), fell away

from the Source of goodness, and became the evil one, Satan. Lucifer, by imposing his own will, found himself in darkness. Since his power is based in falsehood, he can only influence us by convincing people that he is as powerful as God. Yet his power is finite, and good will eventually triumph on the Last Day.

That God would allow evil to exist in the first place, is a mystery, for the scriptures do not explain this. Yet we do know through the scriptures that true love must express itself in action, and in the face of evil and suffering, a Christian is called to action by loving God and his neighbour. Evil then becomes but a simple practical problem, one that the Christian finds ways to alleviate. As Christians we are charged with bringing God's love and goodness into the world by our actions.

Saint Anthony of Egypt, said, *“The devil is afraid of us when we pray and make sacrifices. He is also afraid when we are humble and good. He is especially afraid when we love Jesus very much. He runs away when we make the Sign of the Cross.”*

*With love in Christ,
Abbot Tryphon*

СВЕТОСТ ЈЕ ОБАВЕЗА СВАКОГ ХРИШЋАНИНА

НЕГО ПО СВЕТОМЕ КОЈИ ВАС ЈЕ
ПОЗВАО, БУДИТЕ И САМИ
СВЕТИ У СВЕМУ ЖИВЉЕЊУ. ЈЕР
ЈЕ НАПИСАНО: БУДИТЕ СВЕТИ,
ЈЕР САМ ЈА СВЕТ. (1 ПЕТР. 1:15)

У људским царствима народ се са посебним поштовањем обраћа људима који су блиски цару, делом из поштовања према цару који им је указао поверење, власт, почести, а делом због наде да ће они, по власти коју имају, бити њихови заступници и покровитељи пред

царем. Слично томе, и у Царству Божјем које је Црква Христова, народ верних се, као и ви данас, са побожним поштовањем обраћа светим Божијим људима, поштујући благодат Божију која у њима живи и по вери се надајући њиховом молитвеном заступању и пред Богом и добротворствима због благодати која им је дата.

Међутим, у царству људском народ, одајући поштовање велможама, остаје народ, и по самом својству државног уређења не може достићи те привилегије пред којима се клања. Али Царству Божјем није тако. Овде свако из народа верних, поштујући светитеље Божје, може и сам достићи достојанство које поштује у другима, и не само да може, већ се и призива, убеђује се да буде светитељ. Него по Светоме који вас је позвао, будите и сами свети у свему живљењу. Јер је написано: Будите свети, јер сам ја свет.

Свети Филарет Московски

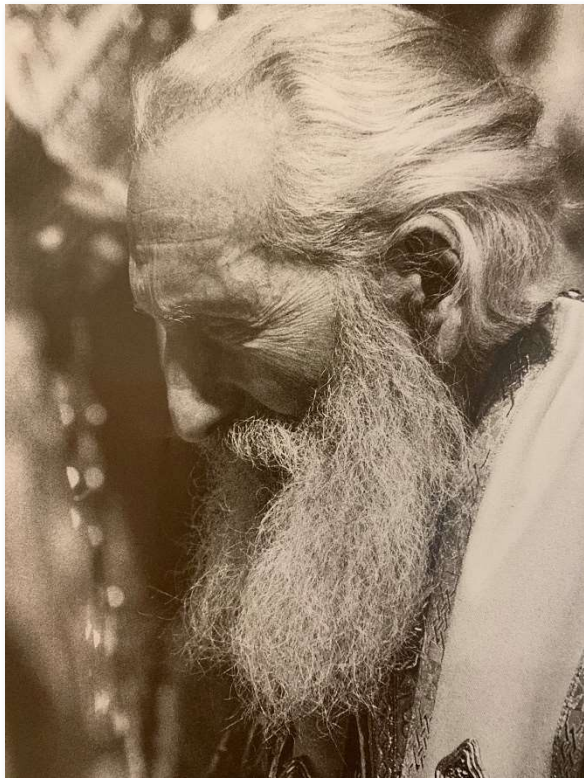
МУДРЕ ИЗРЕКЕ ПАТРИЈАРХА ПАВЛА

Црква не одбија ни оне који мисле да су неверници, поготову кад и они траже начина да дођу у Патријаршију, свеједно из каквих намера. Уосталом, ја сам свештено лице, а света тајна свештенства не прави одбир кога ћете примити и саслушати, ако га нека мука води до вас. А и грешници су углавном веома несрећни људи, нарочито кад су препуни себе.

Време је једно трајање које има прошлост, садашњост и будућност. Али прошлости као времена нема. Има остатака од прошлости. Будућности такође нема, она ће бити. А шта има? Има само садашњост. Та категорија времена не односи

се на Бога. На Њега се односи вечност. А вечност је стална садашњост. Нема ни прошлости ни будућности.

Није несрећа што ми имамо супротна гледишта, јер се ствар мора сагледати са више страна. Али често код нас долази до оног што није разлика у мишљењу. Тога се морамо ослободити. Ако будемо толерантнији, онда ћемо моћи да схватимо и то гледиште другог. Не да га усвојимо ако није добро, али да га схватимо да не дође до мржње и овог што нас цепа и дели.

Ако желиш да помогнеш ближњима у њиховом спасењу, ти онда спасавај себе самога. То је помоћ за њих, јер си тиме учинио да је макар један члан Цркве здрав.

Смисао живота не можемо налазити у тражењу уживања, у трци за срећом. Срећа није еванђелски појам. Спаситељ је не помиње

нигде. Он нам обећава нешто друго. Обећава блаженство. А блаженство се налази у задобијању чистоте душе, у чињењу добра људима.

Драга децо духовна, живимо у тешким временима глобализације, у временима гажења основних људских права – права човека на живот, права детета да буде рођено, право родитеља да своје дете хришћански васпита и роди, права мајке да буде брижна мајка своје детету и супруга своје мужу, права човека да буде човек!

Ствара се чудовишна глобалистичка цивилизација по мери изопаченог морала, без квасца вечног смисла људског живота. Таква цивилизација, све док је у супротности са васкрслим Христом и његовом благом науком, не може преживети.

Имајући то у виду, будимо мудри и опрезни када прилазимо када прилазимо нездравом трпези понуде овога света. Изаберимо са ње само оно што је за Христа вредно и достојно нашег звања и достојанства.

Све псеудоцивилизацијско, извитоперено и нехумано одбацимо, као што је Христос одбацио понуду кушача на Гори кушања: ако ми се поклониш, свео ово што видиш биће твоје!

Свети кнез Лазар само је потврдио важност опредељења за Царство Небеско: радије и нестати као људи, него опстати како нељуди. За нас другог избора и нема: боље мртав човек, него жив нечовек. Пред Богом Живим увек је жив онај ко је човек, а нечовек је мртав пред Њим и док хода и гази по овој земљи.